

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 19. november 2009 (26.11)
(OR. en)**

15996/09

**Interinstitutionel sag:
2009/0050 (CNS)**

LIMITE

**DROIPEN 155
MIGR 106**

NOTE

fra: formandskabet

til: Coreper/Rådet

Tidl. dok. nr.: 15011/09 DROIPEN 144 MIGR 103

Vedr.: Forslag til Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA – Forberedelse af den orienterende drøftelse på RIA-Rådets samling den 30. november-1. december 2009

INDLEDNING

Kommissionen forelagde forslaget til Rådets rammeafgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA den 26. marts 2009.

På samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 23. oktober 2009 noterede Rådet sig, hvor langt man var nået, og fik løst de fleste af de udestående spørgsmål i teksten til forslaget, hvilket gjorde det muligt næsten at nå til fuld enighed om en tekst, herunder om betragtningerne.

Forud for Rådets samling i oktober drøftede Coreper forslaget to gange, nemlig den 14. og den 21. oktober 2009.

DK, DE, IE, FR, SI, NL og SE har taget parlamentarisk undersøgelsesforbehold med hensyn til forslaget. Endvidere har en delegation taget forbehold til artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 2, litra c).

II. SPØRGSMÅL, DER HENVISES TIL COREPER

På baggrund af ovenstående henstilles det til Coreper, at den

- under forudsætning af, at forbeholdene med hensyn til artikel 1, stk. 3, og artikel 3, stk. 2, litra c), frafaldes, **godkender teksten** i bilaget som et udtryk for Rådets samlede holdning til dette emne på nuværende tidspunkt, idet der er enighed om, at sagen behandles på et senere tidspunkt i lyset af Lissabontraktaten, og
- **forelægger** teksten til forslaget på RIA-Rådets samling den 30. november-1. december 2009 med henblik på at lade Rådet have en orienterende drøftelse.
- Denne orienterende drøftelse bør efter formandskabets mening fokusere på, hvordan Unionen kan gøre fremskridt i bekæmpelsen af menneskehandel på baggrund af det indsatsorienterede dokument (dok. 11450/5/09 REV 5 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432).

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra e) og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Menneskehandel er en alvorlig forbrydelse, der ofte begås som led i organiseret kriminalitet, og den udgør en grov menneskerettighedskrænkelse.

(2) Den Europæiske Union har sat sig som mål at forebygge og bekæmpe menneskehandel og at beskytte ofrenes rettigheder. Med dette mål for øje er Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel² og EU's plan for bedste praksis, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel (2005/C 311/01)³ blevet vedtaget.

(3) Denne rammeafgørelse anvender en integreret og holistisk tilgang til bekæmpelsen af menneskehandel. En bedre forebyggelse, retsforfølgning og beskyttelse af ofrenes rettigheder er væsentlige formål med denne rammeafgørelse. Børn er mere sårbare og derfor mere udsatte for at blive ofre for menneskehandel. Alle bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes under hensyn til barnets tarv i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder⁴.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EFT L 203 af 1.8.2002, s. 1.

³ EUT C 311 af 9.12.2005, s.1.

⁴ De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget og åbnet for undertegnelse, ratificering og tiltrædelse ved FN's Generalforsamlings resolution 44/25 af 20. november 1989.

(4) De Forenede Nationers protokol af 2000 til forebyggelse og bekæmpelse af samt straf for handel med mennesker, herunder særligt kvinder og børn, der supplerer De Forenede Nationers konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet¹ og Europarådets konvention af 2005 om indsatsen mod menneskehandel², er afgørende skridt på vejen til at forbedre internationalt samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel.

(5) For at tage hensyn til den seneste udvikling af fænomenet menneskehandel er denne rammeafgørelse baseret på en bredere opfattelse af, hvad der bør betragtes som menneskehandel, end rammeafgørelse 2002/629/RIA, og den omfatter derfor flere former for udnyttelse.

Inden for rammerne af denne rammeafgørelse bør tvunget tiggeri betragtes som en form for tvangsarbejde eller tvungen tjeneste som defineret i ILO-konvention nr. 29 af 29. juni 1930 vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde. Derfor falder udnyttelse af tiggeri kun ind under anvendelsesområdet for definitionen af menneskehandel, når alle elementerne i tvangsarbejde eller tvungne tjenester forekommer. På baggrund af den relevante retspraksis bør gyldigheden af et eventuelt samtykke til at udføre en sådan tjeneste vurderes i hvert enkelt tilfælde. Når det drejer sig om et barn, bør et eventuelt samtykke dog aldrig betragtes som gyldigt.

Udtrykket "udnyttelse af kriminelle aktiviteter" bør forstås som udnyttelse af en person til at begå bl.a. lommetyveri, butikstyveri og andre lignende aktiviteter, for hvilke der gælder straffe, og som indebærer økonomisk gevinst.

Definitionen omfatter også menneskehandel med henblik på fjernelse af organer, hvilket kan stå i forbindelse med handel med organer og udgør en alvorlig krænkelse af den menneskelige værdighed og den fysiske integritet.

¹ Palermoprotokollen af 2000 om forebyggelse og bekæmpelse af samt straf for handel med mennesker, herunder særligt kvinder og børn, der supplerer FN-konventionen om grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

² Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, Warszawa, 16.5.2005, Europarådets traktatserie nr. 197.

(6) Strafferammerne i denne rammeafgørelse afspejler medlemsstaternes voksende bekymring over udviklingen i fænomenet menneskehandel. I betragtning af forbrydelsens grovhed bør straffene derfor være effektive, have afskrækkende virkning og stå i rimeligt forhold til denne. Når der i denne rammeafgørelse henvises til overgivelse, bør en sådan henvisning fortolkes i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne. Når en lovovertrædelse er særligt grov, f.eks. når offeret har været i livsfare, eller en lovovertrædelse har involveret grov vold eller er blevet begået mod et særligt sårbart offer såsom et barn, bør dette give sig udtryk i hårdere straffe.

(7) Ofre for menneskehandel bør i overensstemmelse med grundprincipperne i de relevante medlemsstaters retssystemer beskyttes mod retsforfølgning eller straf i forbindelse med kriminelle aktiviteter, f.eks. brug af falske dokumenter eller lovovertrædelser, som er omfattet af lovgivning om prostitution eller indvandring, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de er blevet udsat for menneskehandel. Formålet med denne beskyttelse er at beskytte ofres menneskerettigheder, undgå yderligere viktimisering og tilskynde ofrene til at vidne mod gerningsmændene under straffesager. Denne beskyttelse udelukker ikke retsforfølgning eller straf for lovovertrædelser, som en person forsætligt har begået eller deltaget i.

(8) For at sikre, at efterforskning og retsforfølgning af menneskehandel kan føre til resultater, bør de efterforskningsredskaber, der anvendes i forbindelse med sager angående organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet, og som kan omfatte aflytning af kommunikationer, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, eller kontrol med bankkonti eller anden finansiel efterforskning, stilles til rådighed for de ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af sådanne lovovertrædelser.

(9) Mens direktiv 2004/81/EF¹ vedrører udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, og direktiv 2004/38/EF² regulerer unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, herunder beskyttelsen af dem mod udvisning, fastlægger denne rammeafgørelse særlige beskyttelsesforanstaltninger for alle ofre for menneskehandel.

¹ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19.

² EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

Denne rammeafgørelse beskæftiger sig derfor ikke med betingelserne for deres ophold på medlemsstaternes område eller andre spørgsmål, der falder ind under Fællesskabets kompetence.

(10) Ofre for menneskehandel bør kunne gøre effektiv brug af deres rettigheder. Derfor bør bistand og støtte være til rådighed for ofre før, under og i en passende tid efter en straffesag. Den ydede bistand og støtte bør mindst omfatte et minimum af foranstaltninger, der er nødvendige for, at offeret kan rehabiliteres og undslippe menneskesmuglerne. Den praktiske gennemførelse af sådanne foranstaltninger bør på grundlag af en individuel vurdering, der udføres i overensstemmelse med de nationale procedurer, tage hensyn til den pågældendes vilkår og behov.

Der bør ydes bistand og støtte til en person, så snart der er rimelig grund til at tro, at den pågældende har været offer for menneskehandel, uanset vedkommendes vilje til at optræde som vidne.

Der bør ydes ubetinget bistand, indtil de kompetente myndigheder har truffet endelig afgørelse for så vidt angår betænkningstid og opholdstilladelse eller på anden måde anerkender, at den pågældende er offer for menneskehandel. Hvis den pågældende efter afslutningen af identifikationsprocessen eller udløbet af betænkningstiden ikke anses for at være berettiget til en opholdstilladelse eller ikke på anden måde har lovlig bopæl i landet, er den berørte medlemsstat ikke forpligtet til at fortsætte med at yde bistand og støtte til personen på grundlag af denne rammeafgørelse.

Hvis det er nødvendigt på grund af visse omstændigheder, såsom at ofret er under lægebehandling på grund af alvorlige fysiske eller psykologiske følger af forbrydelsen, eller at den pågældendes sikkerhed er i fare på grund af vedkommendes forklaringer i en straffesag, bør bistanden og støtten videreføres i et passende tidsrum efter straffesagen.

(11) Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager opstiller en række rettigheder for ofre under straffesager, herunder retten til beskyttelse og erstatning.

Desuden bør ofre for menneskehandel have adgang til juridisk rådgivning og advokatbistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav. Formålet med juridisk rådgivning er at sætte ofre i stand til at blive informeret og modtage rådgivning om de forskellige muligheder, der er åbne for dem. Juridisk rådgivning og advokatbistand bør ydes gratis, i hvert fald når offeret ikke har tilstrækkelige økonomiske midler, på en måde, der er i overensstemmelse med medlemsstaternes interne procedurer. Da det er usandsynligt, at især børneofre er i besiddelse af sådanne midler, vil juridisk rådgivning og advokatbistand i praksis være gratis for dem. Desuden bør ofre på grundlag af en individuel risikovurdering, der udføres i overensstemmelse med de nationale procedurer, beskyttes mod gengældelse, intimidering og risikoen for på ny at blive udsat for menneskehandel.

(12) Ofre for menneskehandel, som lider under følgerne af misbrug og nedværdigende behandling såsom seksuel udnyttelse, voldtægt, slaverilignende forhold eller fjernelse af organer, der almindeligvis er forbundet med menneskehandel, bør beskyttes mod sekundær viktimisering og yderligere traumer under straffesagen. Med henblik herpå bør ofre for menneskehandel på grundlag af det enkelte offers individuelle behov modtage passende behandling under strafferetlig efterforskning og straffesager. I forbindelse med vurderingen af de individuelle behov bør der tages hensyn til forhold som alder, graviditet, helbred, handicap eller andre personlige forhold samt de fysiske og psykologiske følger af de kriminelle aktiviteter, som offeret har været udsat for. Hvorvidt og hvordan behandlingen ydes, afgøres i hvert enkelt tilfælde i overensstemmelse med det i national ret fastsatte grundlag og med regler for de judicielle myndigheders skønsbeføjelse, praksis og retningslinjer.

(13) Ud over de foranstaltninger, som alle ofre for menneskehandel har adgang til, bør hver medlemsstat sikre, at ofre, der er børn, har adgang til særlige bistands-, støtte- og beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør træffes under hensyn til barnets tarv og i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder.

Såfremt der hersker usikkerhed om alderen på den person, der er udsat for menneskehandel, og der er grund til at tro, at den pågældende er under atten år, bør denne person antages at være et barn og modtage øjeblikkelig bistand, støtte og beskyttelse.

Bistands- og støtteforanstaltninger for børneofre bør tage sigte på deres fysiske og psykosociale rehabilitering og på at finde en varig løsning for den pågældende.

Da børn, der er ofre for menneskehandel, er særligt sårbare, bør der være yderligere beskyttelsesforanstaltninger til rådighed til at beskytte barnet, når det afhøres under strafferetlig efterforskning og straffesager.

(14) Hver medlemsstat bør indføre en politik eller føre en styrket politik til forebyggelse af menneskehandel, der omfatter foranstaltninger til at begrænse den efterspørgsel, der giver anledning til alle former for udnyttelse, gennem forskning, oplysning, bevidstgørelse og uddannelse. I disse initiativer bør hver enkelt medlemsstat inddrage kønsperspektiver og se særligt på børns rettigheder.

(15) Direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt i landet,¹ indeholder bestemmelser om straffe for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere, som opholder sig ulovligt i landet, når arbejdsgiveren, selv om han ikke er blevet tiltalt eller dømt for menneskehandel, benytter arbejde eller tjenester, der er aftvunget en person, med viden om, at den pågældende er offer for menneskehandel. Endvidere bør medlemsstaterne overveje muligheden af at pålægge de personer sanktioner, som bruger tjenester, der er aftvunget et offer, med viden om, at den pågældende er offer for menneskehandel. Denne yderligere kriminalisering kunne omfatte arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i landet, og EU-statsborgere samt købere af seksuelle ydelser fra et hvilket som helst offer for menneskehandel, uanset den pågældendes nationalitet.

(16) Medlemsstaterne bør oprette nationale overvågningsordninger, såsom nationale rapportører eller tilsvarende ordninger, på den måde, som de finder passende alt efter deres interne organisation, og under hensyntagen til behovet for en minimumsstruktur med identificerede opgaver med henblik på at vurdere tendenser i handelen med mennesker, måle resultaterne af de foranstaltninger, der træffes til bekæmpelse af menneskehandel, og regelmæssigt rapportere til de relevante nationale myndigheder.

¹ EUT L 126 af 30.6.2009, s. 24.

(17) Målet for denne rammeafgørelse, nemlig at bekæmpe menneskehandel, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, der er nævnt i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. sidstnævnte artikel, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(18) I denne rammeafgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder den menneskelige værdighed, forbuddet mod slaveri, tvangsarbejde og menneskehandel, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, børns rettigheder, retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfriheden, beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbare lovovertrædelser og straffe. Denne rammeafgørelse skal især sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Lovovertrædelser i forbindelse med menneskehandel

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:

Rekruttering, transport, overførsel, husly til eller modtagelse af en person, herunder udveksling eller overførsel af kontrol over denne person, ved trusler eller ved brug af magt eller andre former for tvang, ved bortførelse, ved bedrag, ved svig, ved misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ved, at der ydes eller modtages betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har kontrol over en anden person, med henblik på udnyttelse.

2. Der foreligger en sårbar stilling, når den pågældende ikke har noget reelt eller acceptabelt alternativ til at finde sig i misbruget.
3. Udnyttelse skal mindst omfatte udnyttelse af andres prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvungen tjeneste, herunder tiggeri¹, slaveri eller slaverilignende forhold, trældom eller udnyttelse af kriminelle aktiviteter² eller fjernelse af organer³.
4. Den omstændighed, at et offer for menneskehandel har givet sit samtykke til udnyttelsen, hvad enten denne er tilsigtet eller reel, er uden betydning, hvis der er gjort brug af et af de i stk. 1 nævnte midler.
5. Hvis den adfærd, der er omhandlet i stk. 1, involverer et barn, er der tale om strafbar menneskehandel, selv om der ikke er gjort brug af nogen af de i stk. 1 nævnte midler.
6. I denne rammeafgørelse forstås ved "barn" enhver person under atten år.

Artikel 2

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på at begå en af de i artikel 1 omhandlede lovovertrædelser er strafbart.

¹ DE: substansforbehold.
² DE: substansforbehold.
³ DE: substansforbehold.

Artikel 3¹,

Straffe

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en lovovertrædelse, som er omhandlet i artikel 1, kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mellem mindst fem og ti år.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en lovovertrædelse, som er omhandlet i artikel 1, kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, når den er begået under en eller flere af følgende omstændigheder:
 - a) offeret er ved lovovertrædelsen forsætligt eller groft uagtsomt blevet bragt i livsfare
 - b) lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller offeret blev forvoldt særlig alvorlig skade ved lovovertrædelsen
 - c) lovovertrædelsen er begået mod en person, der er særligt sårbar, hvilket i forbindelse med denne rammeafgørelse omfatter mindst alle børneofre²
 - d) lovovertrædelsen er begået inden for en kriminel organisation i betydningen i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA³.
3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en overtrædelse, som er omhandlet i artikel 2, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som kan indebære overgivelse.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det forhold, at lovovertrædelsen er begået af en embedsmand i det offentlige under udførelsen af dennes opgaver, betragtes som en skærpende omstændighed.

¹ Komm. har taget generelt forbehold med hensyn til omformuleringen af denne artikel og understreget, at der er behov for yderligere tilnærmelse og et højere niveau for straffe.

² DE: substansforbehold med hensyn til stk. 2, litra c). Komm. har taget substansforbehold med hensyn til begrænsningen af forpligtelsen til at skulle fastslå en skærpende omstændighed til kun at gælde i forbindelse med børn.

³ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

Artikel 4

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 1 og 2, og som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke en straffesag mod fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2.
4. I denne rammeafgørelse forstås ved "juridisk person" enhver enhed, der har retssubjektivitet i henhold til den nationale ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 5

Sanktioner over for juridiske personer

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal omfatte strafferetlige eller andre bøder og kan omfatte andre sanktioner, f.eks.

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) likvidation efter retskendelse
- e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 6

Manglende retsforfølgning af eller manglende anvendelse af straffe over for offeret

Hver medlemsstat træffer i overensstemmelse med grundprincipperne i sit retssystem bestemmelse om, at det er muligt ikke at retsforfølge ofre for menneskehandel eller ikke at pålægge dem straffe for deres indblanding i kriminelle aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de har været udsat for en af de handlinger, der er omhandlet artikel 1.

Artikel 7

Efterforskning og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat sikrer, at efterforskning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, og retsforfølgning heraf ikke er afhængig af offerets anmeldelse eller anklage, og at en straffesag kan fortsætte, selv om offeret trækker sin forklaring tilbage.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der, når grovheden eller karakteren af handlingen gør det nødvendigt, kan ske retsforfølgning for en lovovertrædelse, som er omhandlet i artikel 1 og 2, i en tilstrækkelig lang periode efter at offeret har nået myndighedsalderen.
3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester med ansvar for at efterforske eller retsforfølge de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, er uddannede hertil.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder og tjenester med ansvar for at efterforske eller retsforfølge de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, kan anvende effektive efterforskningsredskaber som f.eks. dem, der bruges i sager angående organiseret kriminalitet og anden grov kriminalitet.

Artikel 8

Jurisdiktionskompetence

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastslå sin jurisdiktionskompetence med hensyn til en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 1 og 2, når
 - a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område eller
 - b) gerningsmanden er statsborger eller har sædvanlig bopæl på dens område eller
 - c) lovovertrædelsen er begået mod en af dens statsborgere eller mod en person, der har sædvanlig bopæl på dens område, eller
 - d) lovovertrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted på den pågældende medlemsstats område, vinding.
2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke vil anvende de jurisdiktionskompetenceregler, der er fastsat i stk. 1, litra b), i forbindelse med lovovertrædelser, hvor gerningsmanden har sin sædvanlige bopæl på dens område, stk. 1, litra c), og stk. 1, litra d), hvis lovovertrædelsen er begået uden for dens område, eller at den kun vil anvende dem i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder.
3. Med henblik på retsforfølgning for en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 1 og 2, når den er begået uden for den pågældende medlemsstats område, jf. stk. 1, litra b), skal hver medlemsstat, med forbehold af dens anvendelse af stk. 2, træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det ikke er en betingelse for at fastslå statens jurisdiktionskompetence,
 - a) at handlingerne er strafbare lovovertrædelser på gerningsstedet, eller
 - b) at der kun kan ske retsforfølgning på grundlag af en anmeldelse foretaget af offeret på

gerningsstedet eller en angivelse fra den stat, hvor lovovertrædelsen blev begået.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom og anfører, når det er relevant, de særlige tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

Artikel 9

Bistand og støtte til ofre for menneskehandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre får bistand og støtte før, under og i en passende tid efter straffesager, så de kan udøve deres rettigheder i henhold til rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager og i henhold til denne rammeafgørelse.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en person får bistand og støtte, så snart de kompetente myndigheder har rimelig grund til at tro, at den pågældende har været udsat for en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 1 og 2.
3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at oprette egnede ordninger til tidligt at identificere ofre og yde dem bistand og støtte i samarbejde med de relevante støtteorganisationer.
4. Bistands- og støtteforanstaltninger som omhandlet i stk. 1 og 2 omfatter mindst en levestandard, der kan dække ofrenes fornødenheder gennem foranstaltninger såsom passende og sikker indkvartering og materiel bistand samt den nødvendige lægehjælp, herunder psykologisk bistand, rådgivning og oplysning, og, hvor det er relevant, oversættelse og tolkning. Medlemsstaterne skal tilgodese ofres særlige behov.

**Beskyttelse af ofre for menneskehandel
i forbindelse med strafferetlig efterforskning og straffesager**

1. De beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, finder anvendelse ud over de rettigheder, der er fastsat i rammeafgørelse 2001/220/RIA.
2. Hver medlemsstat sikrer, at ofre for menneskehandel, har adgang til juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, advokatbistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav. Juridisk rådgivning og advokatbistand skal være gratis, i hvert fald når offeret ikke har tilstrækkelige økonomiske midler.
3. Uden at dette berører forsvarets rettigheder, tillader hver medlemsstat, hvis det er i overensstemmelse med grundprincipperne i dens retssystem, og det er relevant, at identiteten af et offer for menneskehandel, der optræder som vidne, ikke oplyses¹.
4. Hver medlemsstat sikrer, at ofre for menneskehandel får passende beskyttelse på grundlag af en individuel risikovurdering, bl.a. ved at være omfattet af vidnebeskyttelsesprogrammer eller andre lignende foranstaltninger, hvis det er relevant og i overensstemmelse med det i national ret eller nationale procedurer fastsatte grundlag.
5. Uden at dette berører forsvarets rettigheder, og på grundlag af de kompetente myndigheders individuelle vurdering af de personlige omstændigheder for offeret sikrer hver medlemsstat, at ofre for menneskehandel modtager særlig behandling med henblik på at forebygge sekundær viktisering, således at der i videst muligt omfang og i overensstemmelse med det i national ret fastsatte grundlag og med regler for de judicielle myndigheders skønsbeføjelse, praksis eller retningslinjer undgås
 - a) unødvendig gentagelse af afhøringer under efterforskningen, retsforfølgningen og domsforhandlingen

¹ På tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse vil IT fremsætte en ensidig erklæring om, at det er i modstrid med de italienske forfatningsmæssige principper at bruge anonyme vidner.

- b) visuel kontakt mellem offer og gerningsmand, herunder under aflæggelse af vidnesbyrd, såsom afhøringer og krydsforhør, ved hjælp af passende midler, herunder ved brug af passende kommunikationsteknologi
- c) afgivelse af vidneforklaring uden dørlukning
- d) unødvendig udspørgen angående privatlivet.

Artikel 11

Generelle bestemmelser om bistands-, støtte- og beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med børn, der er ofre for menneskehandel

1. Der gives bistand, støtte og beskyttelse til børn, der er ofre for menneskehandel, under hensyntagen til barnets tarv.
2. Hver medlemsstat sikrer, at såfremt der hersker usikkerhed om alderen på den person, der er udsat for menneskehandel, og der er grund til at tro, at personen er et barn, antages personen at være et barn og får øjeblikkelig adgang til bistand, støtte og beskyttelse i overensstemmelse med artikel 12 og 13.

Artikel 12

Bistand og støtte til børn, der er ofre for menneskehandel

1. De bistands- og støtteforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, finder anvendelse ud over bestemmelserne i artikel 9.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger for at bistå og støtte børn, der er ofre for menneskehandel, på kort og lang sigt i deres fysiske og psykosociale rehabilitering, træffes efter en individuel vurdering af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for det enkelte barneoffer, og under hensyntagen til barnets ønsker, behov og problemer.

3. Hver medlemsstat træffer, hvis det er passende og muligt, foranstaltninger med henblik på bistand og støtte til familien til et barn, der er offer for menneskehandel, når familien befinder sig på medlemsstatens område. Navnlig anvender hver medlemsstat, når det er passende og muligt, artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA på familien.

Artikel 13

Beskyttelse af børn, der er ofre for menneskehandel, i forbindelse med strafferetlig efterforskning og straffesager

1. De beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, finder anvendelse ud over bestemmelserne i artikel 10.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de judicielle myndigheder i forbindelse med strafferetlig efterforskning og straffesager, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, udpeger en særlig repræsentant for det barn, der har været offer for menneskehandel, hvis indehaverne af forældremyndigheden i henhold til national ret er udelukket fra at repræsentere barnet som følge af en konflikt mellem deres interesser og barnets interesser, eller hvis barnet er uledsaget.
3. Uden at dette berører forsvarets rettigheder, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i forbindelse med strafferetlig efterforskning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, gælder følgende:
 - a) afhøringer af barneofferet finder sted uden ugrundet ophold, efter at forholdene er blevet anmeldt til de kompetente myndigheder
 - b) afhøringer af barneofferet finder om nødvendigt sted i lokaler, der er indrettet eller tilpasset til formålet
 - c) afhøringer af barneofferet foretages om nødvendigt af eller gennem personer, der er uddannet til formålet
 - d) alle afhøringer af barneofferet foretages, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, af den samme person

- e) antallet af afhøringer begrænses mest muligt, og afhøringer foretages kun, hvis det er strengt nødvendigt for straffesagen
 - f) barneofferet kan ledsages af sin advokat eller eventuelt af en voksen efter eget valg, medmindre der er truffet en begrundet beslutning om, at den pågældende person ikke kan ledsage barnet.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle afhøringer af barneofferet eller eventuelt af et barnevidne i forbindelse med strafferetlig efterforskning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, kan videooptages, og at disse videooptagelser af afhøringerne kan benyttes som bevismateriale i straffesagen i overensstemmelse med dens nationale ret.
5. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at barneofferet i forbindelse med straffesagen som følge af en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1 og 2, kan afhøres i retslokalet uden at være til stede, især ved brug af passende kommunikationsteknologi.

Artikel 14

Forebyggelse

1. Hver medlemsstat søger at bekæmpe den efterspørgsel, der giver anledning til alle former for udnyttelse i forbindelse med menneskehandel.
2. Hver medlemsstat træffer passende foranstaltninger som f.eks. oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer, eventuelt i samarbejde med det civile samfunds organisationer, som har til formål at bevidstgøre og begrænse risikoen for personer, især børn, der kan blive ofre for menneskehandel.
3. Hver medlemsstat fremmer regelmæssig uddannelse af offentligt ansatte, som det er sandsynligt vil komme i kontakt med ofre og potentielle ofre, f.eks. politibetjente, i at identificere og behandle ofre og potentielle ofre for menneskehandel.

4. Uden at dette berører fællesskabsretten, skal hver medlemsstat overveje at træffe foranstaltninger til at strafbelægge brug af tjenester i forbindelse med den i artikel 1 nævnte udnyttelse med viden om, at den pågældende er offer for en lovovertrædelse, som er omhandlet i artikel 1.

Artikel 15

Nationale rapportører eller tilsvarende ordninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at indføre nationale rapportører eller tilsvarende ordninger. Opgaverne i forbindelse med disse ordninger omfatter vurderinger af tendenser med hensyn til menneskehandel, måling af resultater af foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel og rapportering.

Artikel 16

Geografisk anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar¹.

Artikel 17

Ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA

Rammeafgørelse 2002/629/RIA om bekæmpelse af menneskehandel ophæves.

¹ Med forbehold af bekræftelse fra ES og UK.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest [30 måneder efter vedtagelsen].
2. Senest 30 måneder efter vedtagelsen tilsender medlemsstaterne Rådets Generalsekretariat og Kommissionen de bestemmelser, hvorved deres forpligtelser i henhold til denne rammeafgørelse gennemføres i national ret. Senest [fire år efter vedtagelsen] vurderer Rådet på grundlag af en rapport, der indeholder disse oplysninger, og en skriftlig rapport fremsendt af Kommissionen, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand
